

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget i 2 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene (Forhåndsgodkendelse ved sammenlægning af lejligheder og indretning af taglejligheder), omfattende § 1, § 2, indledningen, nr. 7 og 8, og § 3, stk. 1,

B. Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene (Lejefastsættelse ved aftalens indgåelse m.v.), omfattende § 2, indledningen, nr. 1-6 og 9, § 3 og § 4.

vedtoges uden afstemning.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende det under A nævnte lovforslag.

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende det under B nævnte lovforslag.

§ 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 50 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 50 stemte for, 64 imod.

§§ 3 og 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser inden for bistands-, pleje- og omsorgsområdet m.v. (Pædagogisk grunduddannelse).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 29/11 95. Første behandling 6/12 95. Betænkning 23/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Jan Køpke Christensen (FP):**

Det foreliggende lovforslag er jo et forslag, som medierne har beskæftiget sig meget med, og det skyldes bl.a., at man ikke forstod, at vi i Fremskridtspartiet pludselig havde ændret holdning i forhold til vores holdning under førstebehandlingen.

Og jeg må nok sige, at da jeg kom hjem i går aftes og så den stak papirer fra BUPL, der lå i min telefax, var det første, jeg tænkte, at der ikke er nogen grænser for den kritik af Fremskridtspartiet, der har været fra BUPL siden 1973, hvor Fremskridtspartiet blev stiftet.

Men nu kunne jeg se af disse telefaxer, at der pludselig ingen grænser var for, hvor gode venner vi kunne være med BUPL, bare vi opførte os, som BUPL ville have det. Men det gør Fremskridtspartiet naturligvis ikke, for det er ikke BUPL, der skal afgøre, hvordan Fremskridtspartiets holdning skal være. Det har det aldrig været, og det bliver det heller aldrig.

Men hvad er det så, der har gjort, at Fremskridtspartiet har ændret holdning til det her? For det, som jeg sagde under førstebehandlingen, var jo, at vi var meget nervøse for, at de tilstedeværende ansatte pædagogmedhjælpere ville blive fortrængt fra deres nuværende job

ved, at de nærmest blev presset til at tage denne korte uddannelse, som nogle fuldstændig vanvittigt har kaldt en discountuddannelse. Og det gælder ikke bare pædagogmedhjælpere, men også dagplejere osv. i daginstitutioner i det hele taget

Jeg synes i øvrigt, det er under al kritik, at specielt de partier, der til daglig kalder sig arbejdervenlige partier, kalder uddannelsen en discountuddannelse, og jeg vil godt spørge disse partier – bl.a. SF – om de også kalder f.eks. uddannelsen af de tidligere sygehjælpere, social- og sundhedsassistentuddannelsen, for en discountuddannelse? For mig bekendt var disse partier med til at indføre den social- og sundhedsassistentuddannelse, som findes i dag, og derfor synes jeg, disse partier burde tænke sig grundigt om, inden de farer frem med bål og brand over for en bestemt faggruppe her i samfundet.

Jeg er glad for, at Enhedslisten nu er positivt indstillet over for forslaget og er med til at gennemføre det.

Til gengæld blev det sagt i medierne – jeg var desværre ikke til stede her i sidste uge – at kun tre medlemmer af SF's gruppe vil stemme for forslaget, og undskyld, at jeg siger det, men jeg føler faktisk, at SF's holdning i denne sag er udtryk for, at man udelukkende bakker det op, BUPL siger, og ikke har en selvstændig mening, og det synes jeg er uanstændigt.

Og jeg erkender blankt, at Fremskridtspartiet har ændret holdning i forhold til holdningen under førstebehandlingen, og det har vi gjort, fordi vi mener, at man gennem uddannelsen af denne gruppe medborgere på arbejdsmarkedet kan afhjælpe mangelen på pædagoguddannede i daginstitutionerne, og det synes jeg er positivt.

Men det er da klart, at Fremskridtspartiet ikke ændrer holdning, bare fordi vi nu mener, at alt er, som det skal være. Vi kan da stadig væk finde kritikpunkter, men sådan er det jo, når man indgår forlig. For det er jo et forlig, der er indgået her, og vi har naturligvis fået noget igen for at stemme for dette forslag. Sådan er det jo, og det tror jeg Enhedslisten er klar over, og det er SF jo også, for i alle de forlig, SF har indgået med regeringen, har SF jo også fået noget igen.

Og om lidt vil der selvfølgelig komme en hel svada af spørgsmål om, hvad det er, vi har fået, for det er man naturligvis spændt på – måske også i Det Konservative Folkeparti – og det kan vi så vende tilbage til.

Formanden:

Vi glider nu ind i ordførerrækken, og først er det fru Else Winther Andersen og derefter hr. Aage Frandsen.

Else Winther Andersen (V):

Nu er vi ved at være ved vejs ende med lovforslag nr. L 91 om en pædagogisk grunduddannelse, og derfor vil jeg godt trække principperne op med hensyn til, hvorfor Venstre ikke kan gå ind for dette lovforslag:

I Venstre er vi betænkelige ved, at al uddannelse skal brolægges med teoretiske uddannelseskrav, og det kan vi jo se vil komme til at ske her, for nu forlanges det tilsyneladende også, at bl.a. dagplejerne skal have en teoretisk uddannelse, således at et langt livs erfaringer ikke længere kan danne grundlag for et arbejde som dagplejer.

Vi har tidligere set et eksempel på det, nemlig i begyndelsen af 1970'erne, da social- og sundhedsassistentuddannelsen blev indført, således at man ikke længere kunne bruge den erfaring, man havde som sygehjælper, men skulle på teoretisk kursus.

Der er også mange unge, der bruger en periode som pædagogmedhjælper til at få erhvervs-erfaringer, og det synes jeg er helt fint, men det er jo ikke ensbetydende med, at de derefter vil fortsætte i en pædagogmedhjælperuddannelse. Af de svar, vi har fået fra undervisningsministeren, har vi jo kunnet se, at over 50 pct. af de unge pædagogmedhjælpere er ansat i under et år.

I Venstre er vi også meget betænkelige ved, at der hermed bliver to uddannelseskulturer i vores dag- og døgninstitutioner, for det vil komme til at give nogle kompetenceproblemer og bestemt også nogle afgrænsningsproblemer med hensyn til, hvem der skal tage sig af hvad. Og når jeg siger to uddannelseskulturer, er det jo, fordi pædagoger som sådanne uddannes på et pædagogisk seminarium, hvorimod pædagogmedhjælpere skal uddannes på social- og sundhedsskolerne, hvor den målgruppe, der er tale om, er klienter, og det er altså en helt anden målgruppe.

Vi har talt en del om, at de voksne unge kan have brug for et eller andet uddannelsesstilbud, og dér mener vi i Venstre, at det var bedre, at vi målrettede nogle kurser til dem, der er i gang som pædagogmedhjælper, sådan at de kunne bygge videre på de erfaringer, de får i deres hverdag. Men det går jo igennem hele lovforsla-

get, at det i realiteten drejer sig om et tilbud til de helt unge, så på den måde hænger tingene heller ikke helt sammen.

Det er de argumenter, vi lægger vægt på som begrundelse for, at vi ikke kan stemme for lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Når der ikke er nogen ændringer fra et lovfor-slags førstebehandling til dets andenbehand-ling, skulle en diskussion om lovforslaget sådan set være overflødig, for der er jo ikke noget nyt at forholde sig til.

Vi har tilkendegivet vores synspunkter i betænkningen, og dér har vi sagt, at vi synes, det ville være godt, hvis man havde prioriteret det sådan, at de mennesker, der har arbejdet inden for dette område i et antal år, men som ikke har nogen uddannelse, nemlig pædagog-medhjælpere, omsorgsmedhjælpere og dag-plejere, fik et uddannelses tilbud. Det drejer sig om en tredjedel af de mennesker, der er inden for området.

Når jeg føler, at jeg er nødt til at sige dette, er det, fordi hr. Jan Kørpke Christensen begyndte at inddrage andre partiers holdning i debatten, og det kan jeg forstå er, fordi hr. Jan Kørpke Chri-stensen har et problem med sit eget partis hold-ning, for det eneste nye, der er sket siden første behandling, er, at hr. Jan Kørpke Christensen har skiftet opfattelse.

Det er hr. Jan Kørpke Christensen selvfølgelig velkommen til; det blander jeg mig ikke i, og derfor synes jeg heller ikke, hr. Jan Kørpke Chri-stensen skal blande sig i, hvordan vi er nået frem til vores synspunkter. Men jeg kan forstå, at hr. Jan Kørpke Christensen ikke har læst, hvad vi har skrevet i betænkningen, for deraf fremgår det helt tydeligt, hvordan vi prioriterer disse midler, og dem vil vi gerne have prioriteret på en anden måde, men det er der ikke flertal for i Folketinget, og det tager vi så til efterretning.

Bruno Jerup (EL):

Når jeg tager ordet under andenbehandlingen, er det bl.a. for at redegøre for Enhedslistens stemmeafgivning ved tredjebehandlingen af L 91, men specielt for at begrunde min egen stemmeafgivning.

Spørgsmålet om oprettelsen af en pædago-gisk grunduddannelse har været grundigt drøf-tet i Enhedslisten, og Enhedslisten har på den baggrund valgt at støtte oprettelsen af en sådan.

Motivet til denne støtte er det helt igennem fornuftige synspunkt, at vi naturligvis ønsker at skabe de bedste muligheder for, at uuddannede unge mennesker kan få en uddannelse – specielt de lidt ældre unge, som ikke naturligt kan finde deres plads i det gældende uddannelsessystem – samt at vise voksne mennesker med flere års erfaringer inden for det pædagogiske område en vej til en uddannelse.

Derudover er det i Enhedslistens interesse at sikre alle mulighed for at forbedre deres kvalifi-kationer, dels med henblik på at øge deres egen tilfredsstillelse og dels med henblik på at øge kvaliteten af det tilbud, som børnene får.

I Enhedslisten er vi således enige i udgangs-punktet; men når det drejer sig om det forelig-gende lovforslag, drøjer vi forskellige konklusioner:

Hr. Frank Aaen har under førstebehandlingen redegjort for Enhedslistens generelle holdning med hensyn til dens støtte til dette lovforslag.

Jeg må imidlertid meddele, at jeg ikke kan støtte forslaget, og at jeg vil stemme imod det ved tredjebehandlingen på fredag.

Og grunden til, at jeg vil stemme imod det, er, at jeg frygter, at forslaget stik imod intentioner-ne vil føre til en sænkning af det faglige niveau. Jeg hæfter mig bl.a. ved, at man kalder det en pædagogisk grunduddannelse, men for mig er den pædagogiske grunduddannelse den almin-delige pædagoguddannelse på 3½ år.

Jeg undrer mig også over, at man opretter en sådan uddannelse på området, når adskillige tusinde – mellem 3.000 og 5.000 – årligt bliver afvist, når de søger ind på den ordinære pæda-goguddannelse, for disse mennesker er jo også typisk uuddannede unge og ældre, som har brugt megen energi på at nå frem til en situa-tion, hvor de kan søge ind på pædagoguddan-nelsen, og en del af dem er også folk, der i kor-tere eller længere tid har været pædagog-medhjælpere.

Derfor er det min opfattelse, at dette uddan-nelsestilbud er en faglig blindgyde og en udvik-ling, der kan skade det pædagogiske område, og jeg mener, at man i stedet burde satse på at videreudvikle nogle meritforløb, hvilket både Kommunernes Landsforening og de pædago-giske organisationer har foreslået.

Det er muligt, at min vurdering vil blive gjort til skamme, og det håber jeg egentlig vil være tilfældet, men som det ligger nu, er jeg nødt til at meddele, at jeg stemmer imod det foreliggen-de lovforslag, og at der fra Enhedslistens side vil

være tre, der stemmer for lovforslaget, og så mig, der stemmer imod, og to, der undlader at stemme.

Poul Nødgaard (DF):

Det er tilsyneladende et lovforslag, der har stor interesse, og det synes jeg er vældig godt.

Lad mig indledningsvis slå fast, at Dansk Folkeparti den 24. maj fik et brev fra BUPL, hvori der stod, at jeg var velkommen til at ringe for manden op, endda her i pinsen, og det gjorde jeg så. Men jeg synes, det var et lidt uforskammet brev, for i brevet anfægtede man Dansk Folkepartis troværdighed i relation til det foreliggende lovforslag, og det ligger sådan, at Dansk Folkeparti ikke udtalte sig om lovforslaget under dets førstebehandling.

I den forbindelse vil jeg sige til hr. Aage Frandsen, der friskt og frejdt har udtalt til Ritzau, at både Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti har talt imod lovforslaget under førstebehandlingen, at det er urigtigt, og jeg siger det her for at få det noteret i journalerne.

Og jeg vil også sige, at i vores parti lader vi os ikke diktere af BUPL eller af nogen som helst andre. Vi ser på forslagene, som de foreligger, og da jeg ikke sagde noget under førstebehandlingen, vil jeg her under andenbehandlingen kort redegøre for vores holdning til det foreliggende lovforslag:

Der er her tale om, at specielt den del af lovforslaget, der udgør det, jeg vil kalde voksendelen, imødekommer en forsømt gruppe i vort samfund, nemlig pædagogmedhjælperne, dagplejerne og omsorgsmedhjælperne osv., og derfor kan jeg ikke med min allerbedste vilje få ind i mit hoved, hvorfor SF og halvdelen af Enhedslisten kan være imod et sådant forslag.

Jeg fatter det ganske enkelt ikke, men jeg må så tage det som et klart udtryk for, at SF i denne sag mere eller mindre lader sig diktere af BUPL, og det synes jeg er nedslående. Jeg har i hvert fald ikke hørt nogen form for saglig forklaring på, hvorfor SF indtager den utrolig negative holdning til dette forslag, som SF gør.

Skal vi ikke lige prøve at se på, hvad det egentlig er, der kommer til at ske i virkelighedens verden: I virkelighedens verden er det jo sådan, at det bliver ganske frivilligt for de kategorier af medarbejdere, jeg har omtalt, om de vil gå på det kursus af 1 års varighed, der her tilbydes – fuldstændig frit, ingen vil tvinge dem til det, men hvis de ønsker det, kan de komme det.

Og så kommer det næste: De kan først komme på et sådant kursus, når det passer ind i arbejdsrytmen dér, hvor de er ansat, typisk i en kommune.

Og samtidig har forslaget ikke store samfundsøkonomiske konsekvenser. Det kan måske være svært helt at overskue de økonomiske konsekvenser af forslaget – det er nok umuligt at regne det nøjagtigt ud – men det tilgodeser den befolkningsgruppe, som vi også ønsker at få i tale på det uddannelsesmæssige område, og jeg troede faktisk, at hele Folketinget var enigt om at bidrage til en god uddannelsespolitik i dette land, men det ser det altså ud til at et stort mindretal ikke ønsker, og så kan jeg kun sige, at det respekterer jeg, selv om jeg overhovedet ikke forstår synspunktet.

Vi støtter dette lovforslag. Nu er der ingen ændringsforslag, men når det kommer til tredje behandling på fredag, vil vi trykke på de grønne knapper for at markere, at vi også gerne vil komme disse befolkningsgrupper i møde.

Jan Køpke Christensen (FP):

Det er jo klart, som hr. Poul Nødgaard siger, at hvis man ikke har udtalt sig under førstebehandlingen, er det ikke rimeligt at blive kritiseret for noget, man ikke har sagt. Det er helt sikkert.

Men det, det handler om for Fremskridtspartiet, er at få SF og den halvdel af Enhedslistens gruppe, der er imod forslaget, til klart at tilkendegive her fra Folketingets talerstol, om de mener, at social- og sundhedsassistentsuddannelsen er en discountuddannelse.

SF skriver i hvert fald i betænkningens bidraget, at man i SF ikke mener, at der er behov for en meget kortvarig ungdomsuddannelse på pædagogområdet, og at man mener, at pædagogmedhjælperne skal have den almindelige 3½-årsuddannelse, for at uddannelsen kan være optimal, men en sådan uddannelse har social- og sundhedsassistenter jo ikke.

Og så er det, jeg vil spørge: Er det vigtigere for SF, at man skal have en meget lang eller i hvert fald længerevarende uddannelse, når man arbejder inden for pædagogområdet, end når man arbejder inden for sundhedssektoren, for ellers kan man ikke regnes for noget, og så er det bare en discountuddannelse, og så bliver den bare gjort til ingenting.

Det synes jeg er meget betænkeligt, og det er derfor, jeg blander mig i SF's holdning, vil jeg sige som undskyldning til hr. Aage Frandsen.

For jeg synes ikke, det harmonerer med det, SF siger om, at SF er et arbejdervenligt parti, som gerne vil gøre noget for, at de, der arbejder i daginstitutioner osv., får pædagogisk indsigt, og jeg synes, det er meget betænkeligt, at et parti, der kalder sig arbejdervenligt, samtidig fremfører det synspunkt, at denne uddannelse er en discountuddannelse.

Og så vil jeg sige til Venstres ordfører, at Venstres ordfører åbenbart ikke har forstået noget af det her, for Venstres ordfører sagde, at nu forlanges det også af dagplejere, at de skal have denne kortvarige pædagoguddannelse.

Derfor vil jeg gerne have at vide, hvor det står, at det forlanges at de skal have denne kortvarige pædagogiske uddannelse, for det kan Venstres ordfører ikke vise står ét eneste sted i det pågældende lovforslag, og derfor er det altså bluff og atter bluff, når Venstres ordfører påstår, at de er tvunget til det.

Det er også klart præciseret af flertallet i betænkningsafgivelsen, at ingen af dem, der arbejder på området i dag, bliver fortrængt, og derfor er det altså forkert af Venstres ordfører at prøve at bilde vælgerne ind – bl.a. dem, der sidder ved fjernsynet nu – at det skulle være tilfældet. Det er helt forkert og i direkte modstrid med sandheden.

Aage Frandsen (SF):

Hr. Poul Nødgaard talte varmt for en gennemførelse af voksendelen inden for pædagoggrunduddannelsen, og det er rent faktisk det, vi har foreslået at man skulle bruge ressourcerne til, og det er det, vi synes man gør forkert her. Man bruger nemlig i højere grad ressourcerne til ungdomsdelen end til voksendelen.

Så jeg kan forstå, at hr. Nødgaard og jeg i virkeligheden er enige om, at man hellere skulle bruge pengene til voksendelen – det er bare ikke det, der er tilfældet i forslaget.

Hr. Jan Køpke Christensen vil jeg bede om at læse, hvad vi har skrevet i vores betænkning-bidrag, og det gælder sådan set også hr. Poul Nødgaard, for vi har skrevet om uddannelsen, at den med hensyn til længden svarer til de discountuddannelser, der er gennemført i forbindelse med arbejdsmarkedsreformen, og de har en længde på 18 måneder. Men dermed forholder vi os ikke til uddannelsens indhold.

Men vi har også sagt, at vi mener, at man i langt højere grad skulle have givet tilbudet til og brugt ressourcerne på de mennesker, der har været inden for erhvervet i mindst 2 år, og det er

cirka en tredjedel af alle dem, der er inden for erhvervet.

Det var det, vi ønskede, men her har flertallet ønsket noget andet, og det tager vi til efterretning, og så er den diskussion sådan set ikke længere for vores vedkommende. Men mit indtryk er, at de to ordførere for henholdsvis Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti ikke er helt klar over, hvordan forslaget er skruet sammen i forhold til deres egne forventninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1–3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 218: Forslag til lov om ændring af lov om friskoler m.v., lov om gymnasiet m.v. og lov om kursus til højere forberedelseseksamen og om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne m.v. (Tilskudsbestemmelser m.v.). Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 13/3 96. Første behandling 20/3 96. Betænkning 24/5 96).

Der var stillet 20 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.